

Er barn af Vendsyssel vender hjem

AF VENDELBOPOSTEN DEN 9. JULI 2017 LOKALT

Mariane Josefsen fortæller om at flytte væk og dog for altid være barn af Vendsyssel på Vrå Højskole 21. til 23. juli. Foto: Justine

Af Mariane Josefsen

Mariane Josefsen fortæller om at flytte væk og dog for altid være barn af Vendsyssel på Vrå Højskole 21. til 23. juli.

Her er et uddrag af hendes beretning:

Forsigtigt træder jeg ind i det, som engang var mit barndommens, ungdommens land. Vil de acceptere mig? Synes de, jeg er blevet en københavnersnude? Er jeg mon en af dem? Forstår de, at også jeg er formet af Vesterhavet, blæsevejret, vendelbomålets tone?

Jeg havde udlængsel, rejste væk. Nu mange år efter mærker jeg stærkere og stærkere for hvert besøg, at vendsysselblodet stadig ruller i mine årer.

Det er altså alt andet end betydningsløst, når jeg for tredje år deltager i Fortællefestivalen Story-IN på Vrå Højskole. Ligesom det glæder mig usigeligt at undervise på højskolens sommerfortællekursus sammen med Vigga Bro.

For mange år siden var Vendsyssel mit paradys. Født på Egholm i Vrå med ret til at hakke roer, løbe efter storken for at strø salt på halen, lege i høet og stikke fingrene ind i munden på nyfødte kalve. Naturen printede sig i mine celler med

indtryk fra markveje, huler, mosen med piletræerne, lyset og luften. Landbruget var håbløst gammeldags, men jeg elskede at ligge i toppen af hølæsset eller at køre frem på den gamle grå Ferguson traktor.

Min første skole var i Vrå Forskole med Frk. Schack, som gjorde sit til, at jeg aldrig blev god til regning, og Fru Scharnberg, som sikrede min glæde ved ordene. Det var i årene, hvor Carl Scharnberg var ophavsmand til Børnenes Jord. Her måtte jeg ikke komme. For det første fordi han var kommunist. For det andet fordi vi jo bare kunne bygge alt det, vi ville i træerne derhjemme. Og for det tredje så kostede det måske penge. Og penge, dem havde vi ingen af, kun når der skulle samles ind til de fattige i missionshuset.

Allerede som barn blev min rejselyst anlagt. Som 10-årig flyttede vi til Tversted. Gården kunne vi ikke leve af, og nu blev min far hønsepasser på Nørre Elkjær. Tænk sig, jeg boede nu på en herregård med gamle pigeværelser, skolestue, kampestenskælder med mystiske kødben i et saltkar. Et sted fyldt med røverhistorier.

På herregården boede to piger, og vi mødtes på den isklædte voldgrav. De havde fine kunstsøjter, og jeg med sådan nogle, som man måtte spænde på vinterstøvlerne med skruer. Det var fascinerende. Her var farlige gashuller, hvor isen ikke frøs til.

Min mor var lykkelig, for nu kom vi fra pumpe i gården, das og brændekomfur til rindende vand, træk og slip og gaskomfur. Hun var en gæv havekvinde og lærte også hurtigt at dyrke i den fremmede jord, som var langt mere sandet end jorden i Vrå.

Ny skole, nye lærere og nye venner. Igen blev naturen min bedste ven. Der var så meget smukt: herregårdsparken, hvor vi skar hjertes i træerne og legede eventyrlege. Verden voksede, og snart var jeg en rigtig strandhaj, som badede fra påske og til oktober. Tversted Strand. Undskyld, men jeg finder ikke bedre sted i verden. Her kyssede jeg min første kæreste, kørte rundt i biler med storebrors venner, badede i måneskin og spiste bjerge af is ved Det Blå Ishus.

Men nu ville skæbnen, at mine forældre havde sparet op til eget hus. Vi flyttede til Hjørring. Jeg blev bybo, travede Østergade tynd. Spiste suppe med kød- og melboller i Føtex. Delte mit liv mellem diskoerne og flipperne. Nogle aftner stod den på herregårdsbøf med bagt kartoffel og hvidløgssmør på Messing Jens, efterfulgt af de sidste nye disko-hits. Andre aftner var jeg i fjendens lejr og hørte syrerock eller Bazar på Sysseltinget.

Min rejselyst førte mig til København, hvor jeg nu har slået nye rødder. Som alle andre immigranter hører jeg jævnligt for min jyske væremåde og sprogtoner, og det må være mit stolte varemærke.

Man forandrer sig gennem livet, men det er helt sikkert, at de første 20 år af ens liv, de sidder allerinderst i cellerne. Det er derfor en stor glæde, når jeg besøger Vendsyssel for at fortælle historier, som jo er blevet det, som jeg ernærer mig ved.

På fortællefestivalen Story-IN kommer der både københavnske toner og vendelbomål fra min mund. I programmet kan man se, at jeg har mange, meget forskellige historier med til Vrå. Kom og lyt til dem 21-23. juli. Vi starter klokken 14 og slutter først 48 timer senere.

Se hele programmet og læs mere på www.vraahojskole.dk/storyin

Story-IN er støttet af Hjørring Kommune og Region Nordjylland.